

ven indført mange Steder, nemlig, at Enkernes Understøttelse overflyttes fra Fatigvæsenet til Hjelpekasserne, men denne Ordning betegnes dog gennemgaaende som midlertidig, og Ministeren udtalte, at den egentlig ikke var i Overensstemmelse med Loven om Hjelpekasserne. Man har nemlig tænkt sig disse som Kasser, hvoraf der ydes midlertidig Hjælp, men ikke som Kasser, hvoraf der ydes faste Understøttelser. —

Folketingsmand Mortensen ønskede at Forslaget ogsaa skulde gælde forladte Hustruers Børn.

Af særlig Kvindesagsinteresse var to Udtalelser, idet disse viser, at den økonomiske Betydning af Husmoderens Arbejde begynder at anerkendes. Naar saaledes

Indenrigsministeren mener, at Loven bør ogsaa omfatte Enkemænd, — »for de kunne være ligesaa uheldigt stillede i mange Tilfælde, naar Moderen dør, og de sidder med Børnene«, — saa er dette et Udslag heraf, medens Hr. Berendsen udtrykker det ganske direkte ved at omtale »den Fiktion, som det ikke længere er muligt at opretholde, at Faderen er den eneste Familieforsørger. I alle Tilfælde have de københavnske Værgeraad gjort den Erfaring, at det er en ren Ulykke, hvis det økonomiske Tab, som Moderens Død forvolder, ikke erstattes paa anden Maade«. —

Det vedtoges at henvise Lovforslaget til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

De engelske Kvinders Kamp for Valgretten.

De seneste Dages Begivenheder har bragt de engelske Stemmeretskvinder endnu mere i Forgrunden end hidtil. Vi bringer derfor i det følgende en nærmere Redegørelse taget efter det engelske Kvindestemmeretsblad »Votes for women«.

Red.

Hvorledes Mændene vandt deres Stemmeret.

»Hvorledes i Verden I Kvinder kan tænke Jer, at I fremmer Sagen ved Lovstridigheder, kan jeg for min Part ikke begribe«. Saaledes udtrykte Dommeren sig forleden i Retten i Bow Street. Hvis Sir Albert de Rutzen talte som et almindeligt Menneske ikke som Dommer kun, saa maa han være fuldkommen uvidende om de Midler, der efter Historien bragte Mændene Stemmeretten. Vi henviser ham til Lord Morley, som i sin Bog om W. E. Gladstones Liv omtaler den Kendsgerning, at Reformen af 1867 blev gennemført paa Grund af Oprørsmøderne i Hyde Park. Og han fortsætter: »Det er værd at lægge Mærke til, at ingen af den Tids stor Forandringer blev gennemført i Parlamentet før efter stærkt Pres og alvorlige Uroligheder udefra.

Det var saaledes O'Connel, der befriede

Katolikerne, det var politiske Forbund, der udefra pressede Valgretsreformerne af 1832 og 1867 frem.

I 1831, da Forslagene til en Valgretsreform, forkastedes i Parlamentet, blev der Oprør over hele Landet. Betydelige Ejendomme blev ødelagte og mange Menneskeliv gik tabt. Alene i Bristol ødelagdes der i Løbet af seks Timer Ejendomme til en Værdi af 1,800,000 Kroner, — to Sider af et af Byens Torve blev nedbrændt til Grunden. I 1832 blev den ønskede Valgreform til Lov, og Regeringen erklærede aabenhjertigt, at til trods for at denne Reform var gennemført, var det dog ikke muligt at opretholde Orden i Landet.

Kvinder er — ligesom i sin Tid Mændene — blevne tvungne ud i Kampen og de har vist en bemærkelsesværdig Selvbeherskelse og stort Maadehold. Deres Arbejdsmaader er i Sandhed blide, sammenlignet med de Metoder, som Mændene med saa stort Held har anvendt«.

Hvad har Kvinderne gjort for at faa Stemmeret.

Kvinderne agiterede gennem mange Aar paa rolig og lovlydig Maade. Utallige Ansøgninger og Andragender er blevet under-